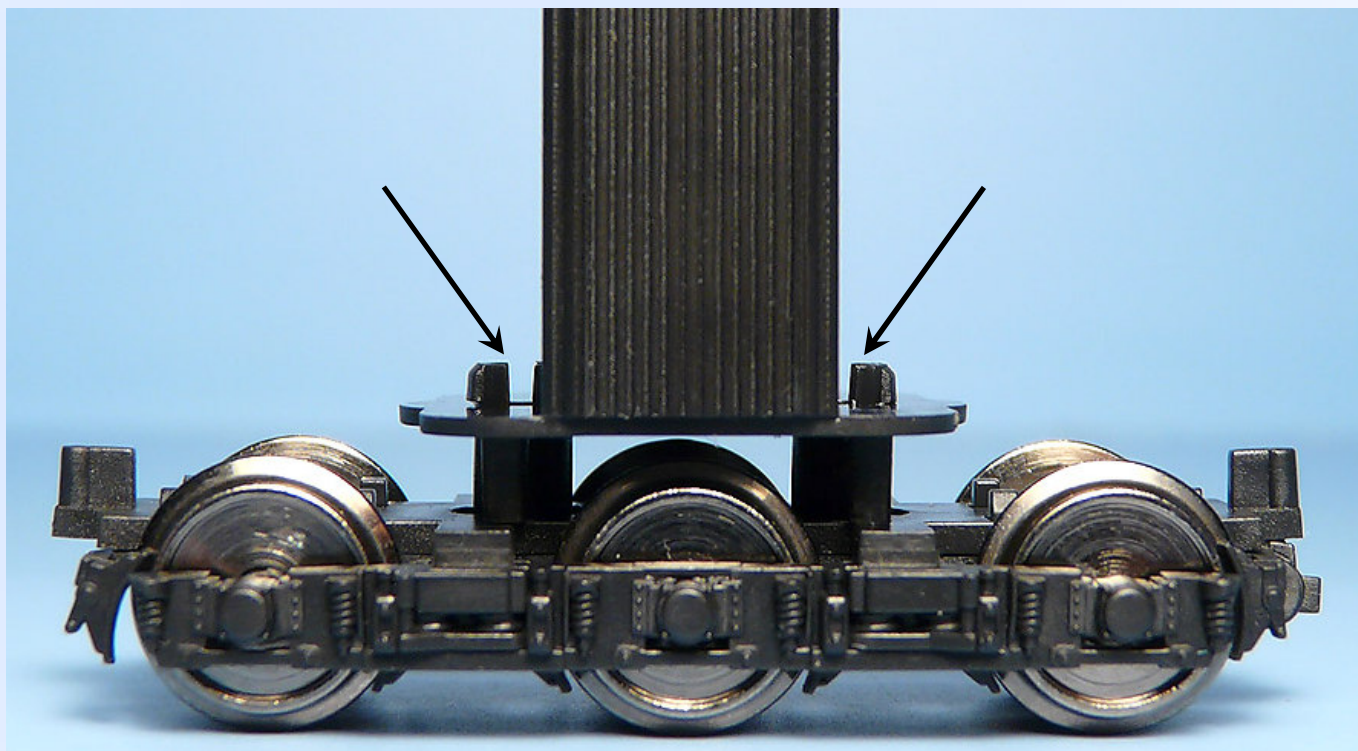


V [recenzi na patrovou jednotku](#) od firmy Arnold byl zmíněn problém při průjezdu inflexí na poloměru 365 mm na mém zkušebním okruhu postaveném z kolejiva Kuehn. Příčina problému byla zjištěna, zbývalo tedy ještě vymyslet řešení a tohoto nežádoucího jevu se zbavit. Záležitost jsem tedy nechal uležet a nyní přicházím s relativně jednoduchým řešením.

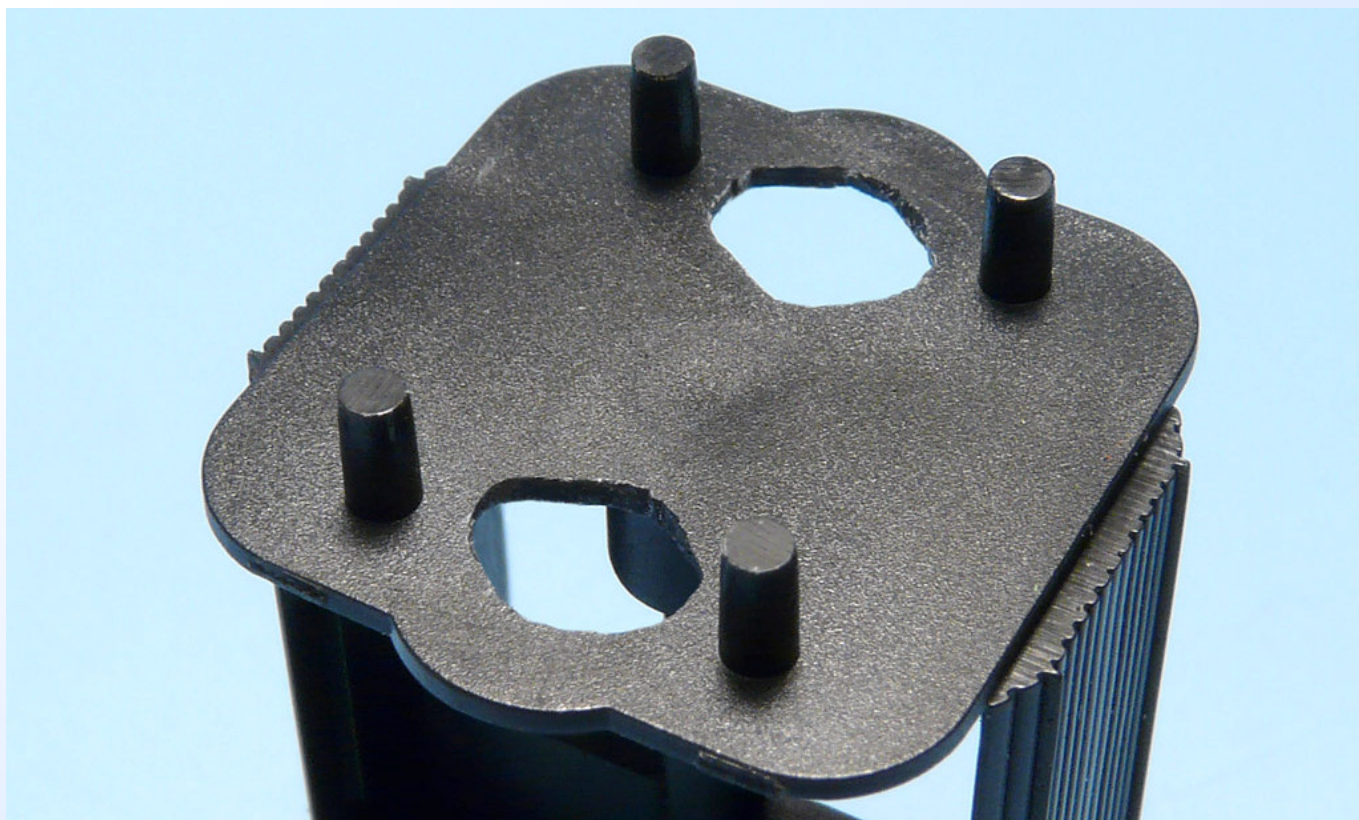
Samozřejmě se to bez zásahu do modelu neobejde. Naštěstí lze věc řešit celkem elegantně, tedy alespoň v rámci možností. Není nutný žádný viditelný zásah do měchu. Měch by sice stačilo na každé straně asi o 0,5 mm zbrousit, ale už nyní je dost krátký a v obloucích o menším poloměru je vidět mezera mezi jím a vozem. Ta by se tím ještě zvětšila. O to jsem nestál. Měch je napevno spojen s podvozkem, což mu zabraňuje jakkoliv uhnout při doražení na stěnu. A co kdyby napevno s podvozkem spojen nebyl? Na tuto možnost jsem se zaměřil a řešení na sebe nenechalo dlouho čekat. Měch je připevněn pomocí dvou čepů, na nichž je pevně nasazen bez jakékoliv vůle. Otvory ve spodní části měchu, jimiž čepy prochází, jsem tedy zvětšil a poté ještě jejich tvar upravil více do elipsy (nebo jak by se dal ten patvar nazvat), aby byl možný volný pohyb měchu na čepích do všech stran, ale aby na nich měch stále držel. Už v této první fázi úprava evidentně pomohla. Problém sice zcela nevymizel, ale eliminoval se na minimum, alespoň na uvedeném poloměru. V ostřejším protioblouku by se však mohl projevovat stále. Zvětšil jsem tedy otvory ještě více. V tuto chvíli již měch na podvozku nedržel, což při jízdě po kolejích nijak nevadí. Vadí to až v okamžiku, kdy model zvednete - střední podvozek se vysadí a zůstane na kolejích. Měch drží na spojce mezi díly. Ani toto nebyl neřešitelný problém. Do čepů, které jsou duté, stačilo vložit pojistku s hlavičkou větší než upravené otvory v měchu. Mně k tomu dobře posloužily čepy ze stavebnice podvozku Y25 od SDV, jimž jsem mírně zmenšil průměr, aby šly do čepu vsunout, a nad teplem jim více rozvalil hlavičku. Fixovány jsou bílým disperzním lepidlem. Spoj drží dostatečně a lze jej v případě potřeby bez újmy rozebrat. Tímto úkonem bylo zamezeno propadávání čepů skrze otvory a následnému vysazování podvozku. Jednotka nyní jezdí bez sebemenšího náznaku „nespokojenosti“ i na poloměru 310 mm a vyskakování podvozku je minulostí.

Modeláři, kteří používají větší poloměry, možná ani nebudou muset k úpravě přistoupit, případně jim postačí první fáze, kdy opravdu stačí jen o pár desetin milimetru zvětšit otvory a jízda je bezproblémová.

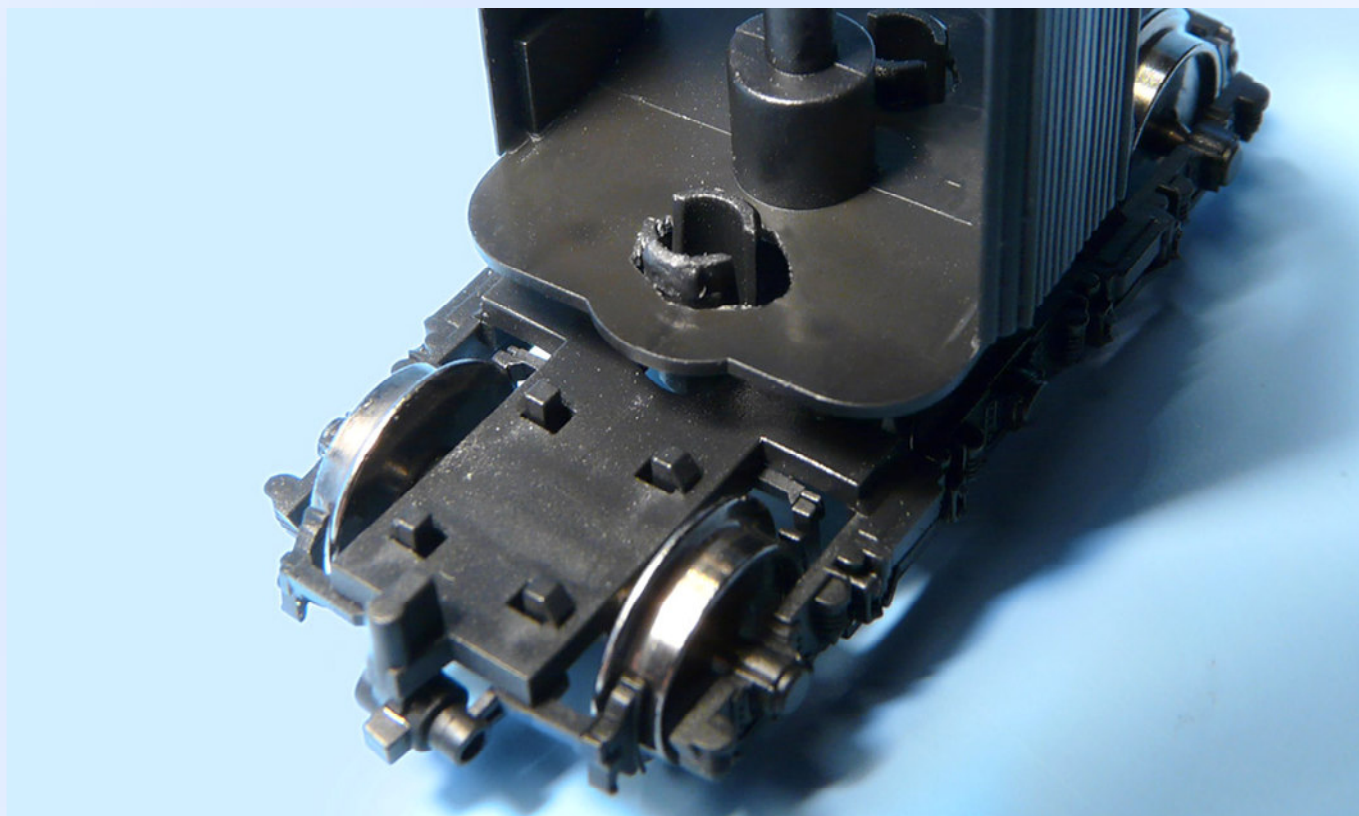
OBRÁZKOVÁ PŘÍLOHA



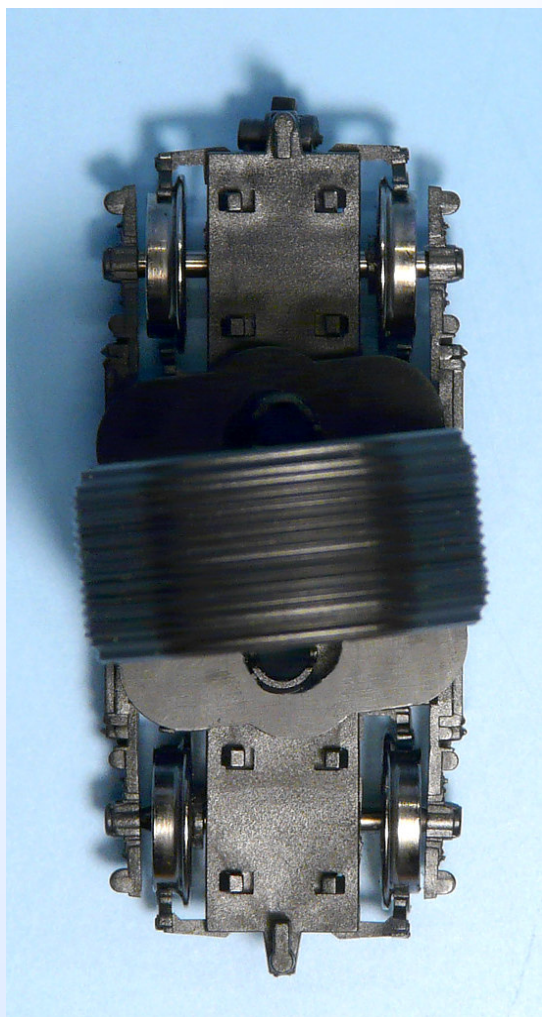
Obr.1: Pevné uchycení měchu na čepích podvozku. Měch nemá ani minimální vůli.



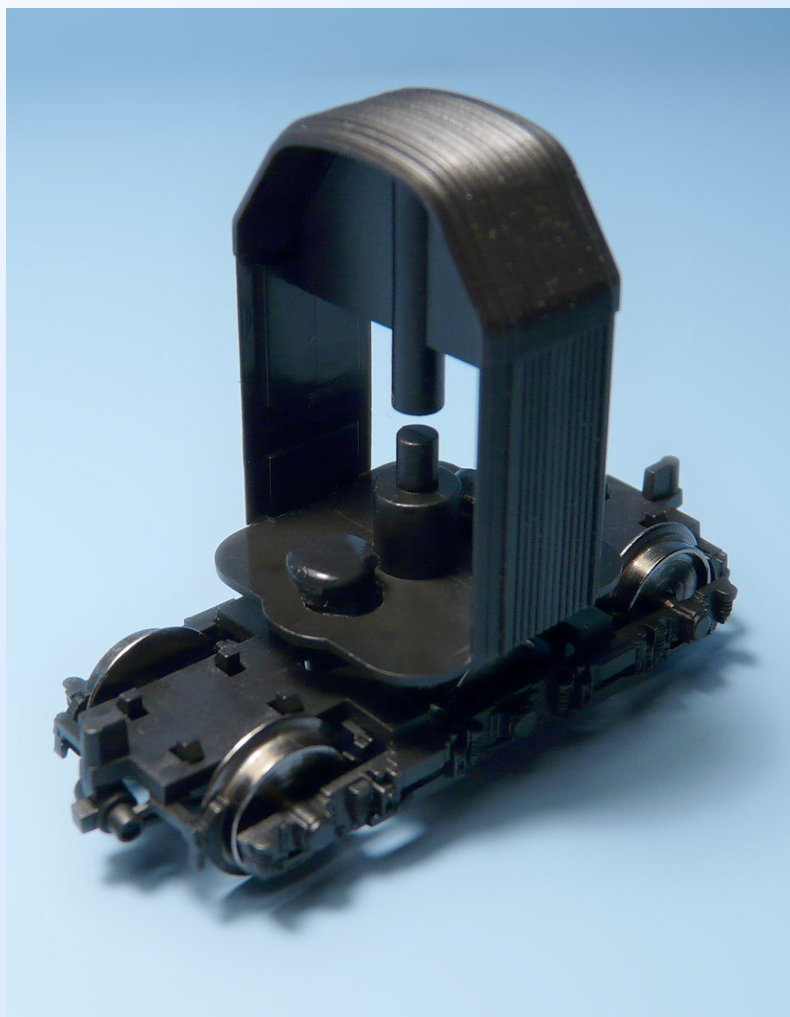
Obr.2: Pohled na upravené otvory ve spodní části měchu.



Obr.3: Měch nasazený na čepech – po úpravě.



Obr.4: Stranová vůle měchu vůči podvozku.



Obr.5: Měch nasazený na podvozku a pojistkami zajištěný proti vysunutí.



Obr.6: Detail pojistky.